انتقاد خرده‌فروشان میوه از دلال‌های میدان میوه و تره‌بار

عاملان گرانی میوه در سیرجان

عکس: امین ارجمند | پاسارگاد

ناصر صبحی

پس از دستور دو هفته پیش دادستان سیرجان مبنی بر برخورد با میوه‌فروشانی که خارج از غرفه‌ها و در معابر اقدام به فروش میوه می‌کردند، برخی از میدان‌داران ادعا کردند دستور دادستانی به مرور زمان موجب کاهش ورود میوه به شهرستان و متعاقب آن گرانی خواهد شد.

شاید بهترین میزان جهت سنجش این ادعا، مراجعه به میوه‌فروشان سطح شهر بود. هرچند هر ۱۰ میوه‌فروشی که پاسارگاد به آن‌ها مراجعه کرد از کمبود میوه‌های سردرختی (گیلاس، شلیل و...) سخن گفتند اما هیچ‌یک آن را مرتبط به دستور دادستانی ندانستند، بلکه دلیل کمبود را تمام شدن محصول مشهد عنوان کرده و گفتند تا چند روز دیگر و با رسیدن محصول ارومیه مشکل حل خواهد شد. در مقابل ایشان از معضل دیگر میدان نام بردند. معضلی به نام دلال‌ها که برخی از میوه‌فروشان به سبب طمع زیاد این دلال‌ها، لقب جالبی به آن‌ها داده بودند: خداخوارها.

طبیعتا و به اذعان همین میوه‌فروشان، غرفه‌داران میدان میوه‌وتره‌بار به دو بخش تقسیم می‌شوند. آن‌ها که براساس عدل و انصاف رفتار می‌کنند که از دایره موضوع این گزارش خارج هستند و آن دسته که موجبات پر و بال گرفتن دلال‌ها را فراهم می‌کنند. براساس همین گفته‌ها، دلال‌ها نیز به دو بخش تقسیم می‌شوند. دلال‌هایی که ارتباط خاصی با میدان‌داران ندارند و در ظاهر مشتری هستند و بخش دوم و اعظم ماجرا، دلال‌هایی که از شاگردان، برادران و اقوام برخی غرفه‌داران تشکیل می‌شوند.

روش دلالی

میوه‌فروشان می‌گویند که دلال‌های بخش اول، همزمان با مغازه‌داران وارد میدان می‌شوند. در حالی که مغازه‌داران به تدریج درحال فراهم آوردن تمام اقلام مورد نیاز هستند، این دلالان با گشت کوتاهی در میدان، میوه‌هایی را که کمتر موجود هستند شناسایی و خرید می‌کنند. سپس این میوه‌ها و به طور مشخص در این فصل، میوه‌های سردرختی را با اضافه کردن ۲ تا ۴ هزار تومان به فروش می‌رسانند. اما داستان دسته بزرگ‌تر دلال‌ها متفاوت است. آن‌ها از ابتدای رسیدن بار و پیش از رسیدن مشتریان در میدان حضور دارند. همان‌طور که گفته شد، این دلالان متشکل از برادران، اقوام و شاگردان برخی غرفه‌داران هستند. روش کار نیز ساده است. غرفه‌دار به دلیل ملاحظات قانونی نمی‌تواند میوه را گران‌تر از حد تعیین شده توسط اتحادیه به فروش برساند. بنابراین صوری و بدون رد و بدل شدن هرگونه وجه، میوه را به شاگردان و اقوام می‌فروشند. این عده نیز به عنوان صاحبان جدید بار، میوه‌ها را بین خود تقسیم کرده و در همان غرفه‌ها با افزودن مبالغی بین ۲ تا ۴ هزار تومان، به خریداران می‌فروشند و سود به دست آمده را به نسبت مساوی با غرفه‌دار تقسیم می‌کنند

موارد ذکر شده، ادعای حداقل ۸ میوه‌فروش از ۱۰ میوه‌فروشی است که پاسارگاد با آن‌ها مصاحبه کرده. دو میوه‌فروش دیگر نیز به وجود دلال‌ها و نقش آن‌ها در گرانی میوه اذعان دارند اما با کم‌حرفی مفرط، تمایل چندانی برای توضیح نشان نمی‌دهند. این موارد، جدا از تایید مستقیم وجود دلالی در میدان میوه و تره‌بار توسط رییس صنف خرده‌فروشان میوه و رییس سابق اتحادیه و البته تایید غیرمستقیم رییس فعلی این اتحادیه است.

زاد و ولد دلال‌ها

میوه‌فروشان می‌گویند؛ دلالی از ۲۰ سال پیش نیز وجود داشته اما ۱۰۰ تومان روی هر کیلو میوه می‌کشیدند. سال گذشته این رقم به حداکثر ۲ هزار تومان رسیده است اما امسال روی هر کیلو شلیل، ۱۶ هزار تومان اضافه شده است. میوه‌فروش نیز «لابد به خریدن است» و بعد، رقمی بین ۱۵ تا ۳۰ درصد که به عنوان سود قانونی محسوب می‌شود را روی نرخ میوه می‌کشد و حاصل می‌شود آن‌چه که مردم ناچار به خریدش هستند. تقریبا تمام میوه‌فروشان تاکید می‌کنند دلالی در یک سال تا یک سال و نیم اخیر افزایش یافته اما در مقابل سوال پاسارگاد که آیا این ازدیاد ارتباطی به عملکرد رییس جدید اتحادیه دارد یا خیر، اکثرا پاسخ منفی می‌دهند. یکی از ایشان می‌گوید: «حاج‌محمد نجمی (رییس اتحادیه) تقلا می‌کند اما زورش نمی‌رسد.» دیگری می‌گوید: «اوضاع زمان مرتضی قنبری (رییس قبلی اتحادیه) خیلی بهتر بود.» میوه‌فروش دیگری با اشاره به روابط قوم و خویشی و آشنایی غرفه‌دار و دلال، می‌گوید: «مثلا می‌بینی طرف صاحب ۲ دنگ از غرفه است اما در همین ۲ دنگ، ۸ نفر دلالی می‌کنند

میوه‌فروشان معتقدند سود سرشار دلالی علت این معلول است اما دلیل خاصی برای رشد ناگهانی دلالی در یک سال اخیر ارایه نمی‌کنند. یکی از میوه‌فروشان می‌گوید: «کار دلال ساعت ۴ صبح شروع می‌شود و تا ۸ صبح، میوه‌هایش را فروخته. یعنی من وقتی ۸ صبح و بعد از خریدن میوه از میدان برمی‌گردم، دلال می‌رود خانه‌اش. درحالی که من باید تا ۱۰ شب کار کنم. شما حساب کن اگر دلال ۵۰۰ کیلو میوه بخرد و روی هر کدام ۲ تا ۴ هزار تومان سود کند، می‌شود ۱ تا ۲ میلیون تومان که نصفش را می‌گذارد توی جیبش و نصفش را می‌دهد به غرفه‌دار. شما کدام کار را سراغ داری که بدون هرگونه سرمایه یا زحمت، ظرف ۴ ساعت، تا این حد درآمد داشته باشد؟» میوه‌فروشان نسبت به جمع شدن بساط دلالی کاملا ناامید هستند. معتقدند نه رسانه‌ها توان تاثیر دارند و نه مسئولان دغدغه حل مشکل را. فقط یکی از ایشان می‌گوید: «کاش بتوانند فقط تعداد دلال‌ها را کم کنند وگرنه قیمت‌ها مرتب زیاد می‌شود.» افزایش تعداد دلال‌ها به معنی چند دست گشتن میوه است و طبیعتا هر دلالی برای سود خود، اندکی روی قیمت میوه اضافه می‌کند. حاصل نیز مشخص است.

یکی از میوه‌فروشان می‌گوید: «ما حدود ۶۰ و خرده‌ای میدان‌دار داریم و بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ نفر دلال.» دیگری می‌گوید: «ببینید با این وضع تا یکی دو سال دیگر چه خواهد شد. ۹۰ درصد کاسب‌ها شغل‌شان را رها کرده و برای دلالی به میدان خواهند رفت. منِ میوه‌فروش، میوه را با ۴ هزار تومان افزایش به شما می‌فروشم. حالا بماند که این میوه خرابی دارد، دوریختنی دارد، هزینه حمل دارد اما اگر دلال بودم، میوه را از بالای بار برمی‌داشتیم و بدون این مشکلات، میوه را می‌گذاشتم توی ماشین شما و با ۱۲ هزار تومان افزایش قیمت می‌فروختم».

معضل قیمت‌گذاری

نکته جالب دیگر در میان سخنان میوه‌فروشان، اعتقاد نداشتن ایشان به قیمت‌گذاری میوه است که از سوی اتحادیه و اداره صمت ابلاغ می‌گردد. آن‌ها می‌گویند اتحادیه و اداره صمت قیمت میوه‌های درجه یک مثل گیلاس و شلیل را تعیین نمی‌کنند و به‌جایش قیمت کاهو و گوجه را می‌نویسند که این قیمت‌ها واقعی نیستند

به لیست قیمت‌گذاری میوه‌ها نگاه می‌کنیم. روبه‌روی ۳ محصول از جمله گیلاس تک‌دانه نوشته شده: زیر نظر اتحادیه. میوه‌فروشان می‌گویند این جمله یعنی آقای میدان‌دار، به هر قیمتی که دلت خواست بفروش.

یکی از میوه‌فروشان تاکید دارد در این ماجرا اتحادیه، اتاق بازرگانی و اداره صمت مقصر هستند. او که اطلاع ندارد محمدرضا خواجویی ریاست این اداره را رها کرده، می‌گوید: «خواجویی مقصر است. چرا این‌گونه عمل می‌کند؟ اگر نمی‌تواند اداره صمت را مدیریت کند، چرا رییس شده؟ یا باید نرخ تمام میوه‌ها را بزند یا هیچ‌کدام را نزند. او آمده نرخ اقلام به درد نخور را نوشته اما اقلام به درد بخور را نزدند.» دیگری می‌گوید: «اصلا قیمت‌ها زیر نظر اتحادیه نیست؛ زیر نظر دلال‌ها است. آن‌ها هستند که نرخ می‌زنند».

دلالان ناچار به دلالی هستند

عکس: امین ارجمند | پاسارگاد

روز شنبه به سراغ غلامرضا شهبا؛ رییس صنف خرده‌فروشان میوه می‌رویم. شهبا نیز بر وجود دلالی در میدان صحه می‌گذارد اما نگاه او به این موضوع متفاوت است. شهبا اکثر دلال‌ها را افرادی می‌داند که از روی ناچاری به این شغل روی آورده‌اند. شهبا می‌گوید: «ما در میدان‌بار دلال داریم. کارش نیز خطا است اما خلاف انجام نمی‌دهد. ایشان نیز دنبال یک لقمه نان هستند. ایراد اصلی از جای دیگری است.»

خشت اول چون نهد معمار کج/ تا ثریا می‌رود دیوار کج

شهبا این بیت شعر را دست‌کم دو بار در طول مصاحبه تکرار می‌کند؛ جهت تاکید بر این که تاسیس میدان فعلی با شیوه اجرا شده، از ابتدا اشتباه بوده است. او در توضیح دلیل خود می‌گوید: «خطای اصلی را مسئولان ما در ۱۴ یا ۱۶ سال پیش انجام دادند که میدان بار را به بخش خصوصی واگذار کردند. هیچ‌کجای ایران چنین کاری انجام نشده، اگر هم شده، تعداد انگشت‌شماری بوده است. میدان بار را باید شهرداری می‌ساخت. دلالان تعدادی جوان هستند که ۵ یا ۱۰ سال برای من و دیگری کارگری کرده‌اند و الان می‌خواهند برای خودشان کار کنند اما شهرداری دست‌های‌شان را بسته است. چرا؟ چون میدان بار را به بخش خصوصی داده است.»

او در ادامه میدان بار شیراز را مثال می‌زند و می‌گوید که «زمینی که شهرداری شیراز برای تاسیس در نظر گرفت، آن‌قدر بزرگ است که بعد از ۲۰ تا ۳۰ سال، هنوز فضای خالی دارد و شما می‌توانی بروی بگیری، غرفه بسازی و کارت را شروع کنی. در سیرجان هم اگر شهرداری متولی مانده بود و زمینی بزرگ‌تر را ۱۰ قدم آن طرف‌تر، برای میدان انتخاب می‌کرد، شما دنبال دلالی نمی‌رفتی بلکه غرفه می‌گرفتی و خودت بار می‌آوردی و می‌فروختی.» شهبا متولی نبودن شهرداری و از سویی کوچک بودن زمین را عامل ایجاد دلالی می‌داند. کوچک بودن فضای میدان میوه و تره‌بار سیرجان، باعث ایجاد محدودیت برای ایجاد غرفه جدید شده است و به همین دلیل، راهی جز اجاره کردن غرفه برای افرادی که می‌خواهند وارد این شغل شوند وجود ندارد. امری که به اعتقاد شهبا باعث ایجاد دلالی و موجب گرانی نجومی اجاره و به خصوص قیمت غرفه‌ها.

شهبا می‌گوید: «درحال حاضر ۵۰ درصد غرفه‌ها دست افرادی است که رسته‌شان این نیست و خودشان هم همین شغل را داشتند اما ۵۰ درصد دیگر دست افرادی است که رسته‌شان این نیست و از دلالان استفاده می‌کنند. یعنی شما حالا با رابطه یا ضابطه غرفه‌ای را گرفتی اما این کاره نیستی. پس از دلال استفاده می‌کنی. این دلال که با خرج‌های امروز، حداقل ماهی ۱۰ تا ۱۵ میلیون برای امورات زندگی خودش نیاز دارد و برای ۳ دنگ میدان که اجاره کرده، باید ۱۵ میلیون هم به شما که صاحب غرفه هستی بدهد. بنابراین مقداری روی قیمت میوه می‌کشد و دود این ماجرا به چشم مردم می‌رود.» رییس صنف خرده‌فروشان میوه می‌گوید: «مسئولان این شهر در سال ۸۲ یا ۸۳ کاری کردند که فکرش را هم نمی‌کردند. میدان، امروز شده شخصی و خصوصی، تا ۵۰ سال آینده که این میدان جابجا شود، این نان (دلالی) توی کوش و سفره سیرجانی‌ها خواهد بود و باعث درصدی از گرانی میوه است.» او می‌گوید: «هیئت رییسه میدان آمده و یک غرفه خام، یعنی فقط مکان احداث غرفه را درسال ۹۹ با قیمت ۴ میلیارد تومان به مزایده گذاشته است. امروز که فردی آمده و آلونکی به اسم غرفه را ساخته و یک شیروانی روی سقفش زده، می‌گوید ۸ تا ۱۲ میلیارد تومان قیمت غرفه من است. یعنی هر چه که زورش می‌رسد. حالا شما که جوانی بعد ۵ سال کار در این رسته و یادگیری، می‌خواهی وارد این کار شوی اما ناچار باید با غرفه‌دار شریک شوی. کرایه ۳ دنگ غرفه ماهی ۱۵ میلیون تومان است. پس شما باید اول باید به فکر درآوردن ۱۵ میلیون تومان اجاره‌بات باشی و تازه بعدش دنبال کسب درآمد برای خودت بروی. به همین دلیل می‌گویم دلال گناهی ندارد.» رییس صنف خرده‌فروشان میوه می‌گوید که این روزها را پیش‌بینی می‌کرده است: «مسئولان وقت که این سرانجام را برای میدان رقم زدند، نمی‌دانستند چه کار می‌کنند. هرچند من تمام این حرف‌ها و نکات را بارها به فرمانداران، شهرداران و شوراهای ادوار مختلف گفتم.» او تنها راه حل را، ایجاد یک میدان میوه و تره‌بار توسط شهرداری و به روال کشور می‌داند. هرچند می‌گوید: «سال‌ها باید بگذرد تا این اقدام انجام شود. به قول سیرجانی‌ها، ما می‌میریم و مردم می‌گویند».

بحث قیمتی

شهبا دلیل گرانی میوه را به سه بخش تقسیم می‌کند: خشکسالی و تورم که شامل تمام کشور است و در مورد سیرجان نیز تا اندازه‌ای دلال‌ها. شهبا سوال پاسارگاد در مورد انتقاد میوه‌فروشان از نوع نرخ‌گذاری میوه و از سویی نرخ نداشتن میوه‌های درجه یک را این‌گونه تکمیل کرده و پاسخ می‌دهد: «دوستان می‌خواهند بگویند باعث هرج و مرج می‌شود اما میوه‌هایی که در بخش قیمت‌گذاری نوشته می‌شود «زیر نظر اتحادیه»، میوه‌های با قیمت بالا هستند که به قول ما قیمت‌شان هنوز جا نیفتاده است. بنابراین نمی‌توانیم بگوییم تا اطلاع ثانوی به این قیمت باشد. این میوه‌ها دچار نوسان قیمت هستند و البته تعداد این نوع میوه‌ها نیز نهایتا ۴ مورد است وگرنه نرخ باقی مشخص است. میوه باید خودش قیمت خودش را مشخص کند.» او با اشاره به روند جلسات نرخ‌گذاری که تا پیش از کرونا هر هفته یا دو هفته یک‌بار و به صورت حضوری و پس از آن، ماهی یک بار به صورت غیرحضوری بوده، می‌گوید: «ما به قیمت‌ها تسلط داریم اما نمی‌توانیم الکی نرخ‌گذاری کنیم. ما نرخ میوه در سیرجان را براساس نرخ‌هایی که از کرمان، یزد، شیراز و... می‌گیریم و میانگین را به عنوان نرخ سیرجان تعیین می‌کنیم.» شهبا در پاسخ به این‌که پس چرا همه می‌گویند نرخ میوه در شهرهای مجاور ارزان‌تر است، می‌گوید: «به این صورت که می‌گویند ۵۰ درصد اختلاف قیمت که خیر، اما من هم معتقدم تفاوت نرخ بین ۵ تا ۱۰ درصد وجود دارد. دلیلش نیز یکسری کاهلی‌ها و کارشکنی‌ها است.» او همچنین نقش دلال در افزایش قیمت را بین ۱۰ تا ۲۰ درصد ارزیابی می‌کند و می‌گوید: «البته فعلا که میدان‌داران با خودشان هم سر جا و مکان مشکل دارند چه برسد که بخواهند به فکر مردم و کاهش قیمت باشند. یکی را می‌بینی که ۲۰ سال پیش ۳ دنگ سهمیه داشته و امروز هم همان ۳ دنگ دارد و دیگری هم چون مثلا پسر من بوده، ۶ دنگ به او داده‌اند، غیر از آن که در یک غرفه دیگر هم جا داشته. به قول معروف به که بگوییم و که دنبال این مسایل برود؟»

بازدید میدانی از میدان

قدم بعدی برای این گزارش، بازدید از میدان میوه و تره‌بار سیرجان است. ساعت ۴ و ۴۰ دقیقه صبح به میدان می‌رویم. درها بسته است و حدود ۲۰ خودروی شخصی، وانت منتظر هستند. تعداد خودروها به‌تدریج بیشتر می‌شود و در ساعت ۴ و ۵۸ دقیقه که درب میدان باز می‌شود، بیش از ۵۰ خودرو منتظر ورود هستند. به توصیه یکی از میوه‌فروشان، ابتدا میدان را دور می‌زنیم تا میوه‌هایی که بار کمتری داشته‌اند را شناسایی کنیم. نسبت به انبوه خربزه، هندوانه و... به‌نظر می‌رسد همچنان میوه‌های سردرختی کمتر هستند. به طور مثال، صرف‌نظر از هندوانه درجه ۲ که کیلویی ۲ هزار و پانصد تومان قیمت داشت، قیمت هندوانه به قول خودشان درجه یک، در غرفه‌های مختلف از ۳ هزار و ۵۰۰ تا ۴ هزار و ۵۰۰ متفاوت بود و یا قیمت خربزه در اکثر غرفه‌ها ۹ و در ۲ غرفه ۱۰ هزار تومان بود.

نکته این ماجرا، تفاوت این قیمت‌ها با قیمت‌های اعلام شده میوه توسط اتحادیه و اداره صمت در هفته گذشته بود. به گفته یک فرد مطلع در اداره صمت، با توجه به اعلام نشدن نرخ جدید، قیمت‌های هفته گذشته همچنان در میادین معتبر است و همین جاست که تفاوت آشکار می‌شود. قیمت‌های میدان با قیمت‌های اعلام شده توسط اتحادیه بین ۵۰۰ تومان تا ۴ هزار تومان متفاوت و ارزان‌تر بود؛ کم‌ترین تفاوت در هندوانه و بیشترین در سیب گلاب درجه یک و انگور.

این تفاوت قیمت، یادآور ادعای یکی از میوه‌فروشان بود: «قیمت میوه برای میدان‌دار کمتر از نرخی است که اتحادیه می‌دهد. نرخ اتحادیه همان نرخ دلالی است.» در مورد صحت و سقم این جمله چیزی نمی‌دانیم اما با توجه به تفاوت قیمت میوه در میدان با نرخ‌نامه، اگر این جمله صحت داشته باشد، تفاوت ۵۰۰ تومانی تا ۴ هزار تومانی این دو نرخ، همان پولی است که به جیب دلال می‌رود. ضمن آن‌که این نرخ‌ها، نرخ‌های اول وقت بودند و به گفته برخی با گذشت زمان، دچار افزایش می‌شدند.

همچنین در نرخ‌نامه اتحادیه، هیچ ردیفی برای انبه، آلبالو، موز یا انجیر وجود ندارد و قیمت گیلاس تک‌دانه درجه یک، شلیل و هلوی درجه یک نیز به اصطلاح زیر نظر اتحادیه هستند. این ماجرا یاد آور اعتراض میوه‌فروشان بود که می‌گفتند میوه‌های مهم‌تر قیمت‌گذاری نمی‌شوند تا به نرخ دلخواه به فروش برسند.

نکته دیگر جالب توجه در میدان، این بود که برخلاف نص صریح قانون ذکر شده در نرخ‌نامه که نصب نرخ میوه در جلوی دید مشتری را الزامی کرده بود، هیچ‌یک از غرفه‌داران اقدام به نصب نرخ‌نامه نکرده بودند و تنها راه اطلاع از قیمت، پرس‌وجو بود. همچنین به گفته میوه‌فروشانی که پاسارگاد با ایشان مصاحبه کرده بود، با وجود الزام قانونی میدان‌دار به ارایه فاکتور به خریداران، این اتفاق رخ نمی‌دهد.

رییس اتحادیه حاضر به گفت‌وگو نیست

محمد نجمی؛ رییس اتحادیه میوه‌وتره‌بار همچنان حاضر به مصاحبه نیست و مانند دفعات گذشته به تکرار جملاتی نظیر حرفی با رسانه‌ها ندارم و مصاحبه بلد نیستم، اکتفا می‌کند. وی که پیش از این نیز به درخواست‌های مکرر پاسارگاد برای مصاحبه پاسخ منفی داده بود، حاضر نشد کوچک‌ترین توضیحی پیرامون موضوع دلالی بدهد.

امتناع رییس اتحادیه از شفاف‌سازی و رفع ابهام با توجه به جایگاه وی و مسئولیتی که در مقابل عملکرد میدان‌داران و نتایج آن بر مردم شهر برعهده دارد، سؤال‌های فراوانی را ایجاد می‌کند. وی حتی در پاسخ به این سوال که چرا برخلاف نص صریح قانون که در نرخ‌نامه نیز درج شده است، هیچ‌یک از غرفه‌داران نرخ‌نامه را در معرض دید مشتری قرار نمی‌دهد، حاضر به توضیح خاصی نشد و موضوع را خارج از وظیفه خود و در حیطه بازرسی، اداره صمت و تعزیرات دانست. این پاسخ از سوی فردی که به گفته خود برای احترام به قانون و حمایت از حقوق میدان‌داران، درخواست ورود دادستان به موضوع سد معبر در معابر میدان توسط برخی از غرفه‌داران را داشته، طبیعتا دوگانگی مبهمی در احترام به قانون و اجرای گزینشی آن را ایجاد کرده است. تلاش پاسارگاد برای گفت‌وگو با شهباز حسن‌پور، شهردار وقت سیرجان، رضا سروش‌نیا، شهردار فعلی، حسن رحیمی، سرپرست وقت فرمانداری و افصحی، سرپرست اداره صمت به جایی نرسید. این عده به همراه چند تن دیگر، درچند موضوع دیگر در ارتباط با میدان میوه‌وتره‌بار باید پاسخگوی افکار عمومی باشند. که به زودی گزارش آن در پاسارگاد منتشر خواهد شد.

معاون شهردار سیرجان خبر داد:

اجرای عملیات جدول‌گذاری و موزاییک فرش معابر شهری ادامه دارد

ادامه روند اجرایی عملیات ساماندهی و بهبود وضعیت معابر سطح شهر با اجرای اقدامات جدول‌گذاری و با هدف ساماندهی معابر سطح شهر و همچنین زیباسازی فضاهای شهری و مناسب‌سازی پیاده‌روها و جداول حاشیه خیابان‌های سطح شهر، عملیات ترمیم و جدول‌گذاری خیابان‌ها، توسط شهرداری سیرجان در حال انجام است.

معاون شهردار سیرجان از آغاز اجرای موزاییک‌فرش معابر این شهر خبر داد و گفت: این طرح به‌منظور سهولت در تردد عابران و شهروندان در دستور کار شهرداری قرار گرفته است.

رامین یگانه معاونت فنی و شهرسازی شهرداری در گفت‌وگو با واحد رسانه مدیریت ارتباطات شهرداری سیرجان با تاکید بر ضرورت ساماندهی فضاها و مبلمان شهری، اظهار کرد: هم اکنون عوامل اجرایی مشغول ترمیم و موزاییک‌فرش برخی از معابر شهری هستند

وی زیباسازی فضاهای شهری را از اهداف این کار اعلام کرد و افزود: جلب رضایت و رفاه حال شهروندان و همچنین روان‌سازی شرایط تردد عابران، از دیگر اهداف اجرای این عملیات عمرانی است.

مهندس یگانه با تاکید بر ضرورت تحقق عملیات عمرانی از ادامه طرح‌های بهسازی و جدول‌گذاری معابر خبر داد و افزود: عملیات ترمیم و جدول‌گذاری خیابان‌های ذیل هم‌اکنون در حال اجرا است.

یگانه بیان کرد: هم‌اکنون اجرای موزاییک‌فرش پیاده‌روی معابر متعددی در دستور کار شهرداری است که در ادامه اطلاعات فنی این پروژه‌ها به صورت تیتروار گفته می‌شود.

- جدول‌گذاری شماره یک سال ۹۹(خیابان سعدی، خیابان فردوسی شمالی، خیابان فردوسی جنوبی، خیابان انقلاب شمالی، خیابان طالقانی جنوبی)

- جدول‌گذاری خیابان فردوسی جنوبی- جدول‌گذاری خیابان وحید از خیابان کارگر تا سه‌راه قریب- جدول‌گذاری خیابان طالقانی جنوبی- جدول‌گذاری خیابان فردوسی شمالی- جدول‌گذاری خیابان انقلاب شمالی- خیابان میرزارضا

- جدول‌گذاری شماره ۳ (خیابان آیت‌اله غفاری از چهارراه قدس تا کمربندی شاهد، خیابان تعویقی، خیابان پرتو، خیابان نظام مهندسی در شهرک نظام مهندسی، خیابان فدک)

- اجرای جدول‌گذاری خیابان غفاری از تقاطع فلسطین تا تقاطع موسی‌بن‌جعفر

- اجرای موزاییک‌فرش پیاده‌روهای سطح شهر شماره ۲ سال ۱۳۹۹(خیابان ابومسلم، خیابان امامزاده احمد، خیابان ابوفاضل شمالی و ابوفاضل جنوبی، خیابان امام محمد باقر)

- اجرای سنگ کیوبیک جلوی امامزاده احمد- موزاییک‌فرش خیابان امامزاده احمد ۵۰ درصد- موزاییک‌فرش خیابان ابومسلم- موزاییک‌فرش خیابان ابوفاضل شمالی

- موزاییک‌فرش شماره ۳(خیابان شهید عزت‌آبادی، خیابان شهید میرزایی، خیابان ارجمند جنوبی و خیابان کارون جنب مدرسه‌ها)

- موزاییک‌فرش پیاده‌رو واقع در بلوار نبوت- خیابان ارجمند جنوبی ۷۰ درصد- پیاده‌رو پشت پارک بنفشه- نبش خیابان ابوذر غفاری و ابن سینا - خیابان شهید عزت‌آبادی ۳۰ درصد

- جدولگذاری معابر سطح شهر شماره یک سال ۱۴۰۰(خیابان تختی شمالی، خیابان قدس جنوبی، خیابان نصیری شمالی ، بلوار دکتر صادقی حدفاصل چهارراه موحدی تا چهارراه رضوی)

- جدول‌گذاری معابر سطح شهر شماره ۲ سال ۱۴۰۰ (خیابان بروجردی، خیابان خواجو)

- جدول‌گذاری معابر سطح شهر شماره ۳ سال ۱۴۰۰(جدولگذاری لاین دوم بلوار اقیانوس از مخابرات تا بلوار شاهد ، جدولگذاری خیابان جنب منابع طبیعی، جدولگذاری شهرک راه آهن)

- جدول‌گذاری معابر سطح شهر شماره ۴ سال ۱۴۰۰(خیابان سعدی، خیابان سلیمان‌خاطر، تقاطع خیابان نارنج و سپیدار واقع در شهرک اسفندقه)

- جدول‌گذاری معابر سطح شهر شماره ۵ سال ۱۴۰۰(خیابان ابوریحان لاین شمالی (حد فاصل کمیته امداد تا میدان جانباز) لاین جنوبی حد فاصل میدان قدس تا میدان جانباز، خیابان بدر جنوبی حد فاصل بلوار دکتر صادقی تا خیابان میرزارضا، خیابان بدر شمالی حد فاصل خیابان ابن سینا و خیابان میرزارضا)